

tilsvarende lovovertrædelser, hvis de er begået uden for fuldbyrdelsesstatens territorium.

Bestemmelsens andet led gør det muligt at nægte fuldbyrdelse i visse tilfælde, hvor udstedelsesstaten udøver eksteritorial jurisdiktionskompetence – dvs. foretager strafforfølgning af handlinger begået uden for den pågældende medlemsstats eget territorium, hvor gerningsmanden ikke er statsborger eller har bopæl i den pågældende stat.

1970-konventionen indeholder en generel mulighed for at afslå fuldbyrdelse i tilfælde, hvor handlingen er begået uden for udstedelsesstatens territorium.

Afslagsgrundene svarer til artikel 4, nr. 7, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. Den indebærer, at det vil være muligt at afslå fuldbyrdelse, hvis en anden medlemsstat retsforfølger for lovovertrædelser, der helt eller delvist er begået her i landet. Endvidere vil fuldbyrdelse kunne afslås, hvis en anden medlemsstat retsforfølger en person for en lovovertrædelse, der er begået i et tredjeland, og danske myndigheder ikke i en tilsvarende situation ville kunne retsforfølge den pågældende for lovovertrædelsen.

Afslagsgrundene skal ses i sammenhæng med rammeafgørelsens artikel 8, stk. 1, jf. lovforslagets § 24, stk. 1, hvorefter bødebøbet kan nedsættes til det beløb, der gælder for tilsvarende handlinger i henhold til dansk ret, hvis den relevante handling er omfattet af dansk straffemyndighed og er begået uden for udstedelsesstaten. Se herom nedenfor i afsnit 4.3.4.

Med hensyn til den førstnævnte afslagsgrund bør loven efter Justitsministeriets opfattelse – i overensstemmelse med den valgte løsning i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. – udformes således, at fuldbyrdelse skal afslås, hvis anmodningen omfatter handlinger foretaget helt eller delvist her i landet, og den yderligere betingelse er opfyldt, at handlingen ikke er strafbar efter dansk ret. Dette foreslås som indsat i lovforslagets § 20, stk. 1, nr. 2, som obligatorisk afslagsgrund.

Med hensyn til den sidstnævnte afslagsgrund finder Justitsministeriet – også i lighed med den valgte løsning i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre mv. – at denne afslagsgrund bør benyttes. Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse i lovforslagets § 21, stk. 1, nr. 2, hvorefter fuldbyrdelse kan afslås for en handling, der er foretaget uden for udstedelsesstatens territorium, når en tilsvarende handling foretaget uden for dansk territorium ikke ville være omfattet af dansk straffemyndighed. Der er således her tale om en fakultativ afslagsgrund.

4.3.3.3 Immunitet

Efter rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, litra e, kan fuldbyrdelse afslås, hvis der i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning foreligger en immunitet, der gør det umuligt at fuldbyrde afgørelsen.

1970-konventionen indeholder ikke en tilsvarende afslagsmulighed, men indeholder derimod en mulighed for afslag, hvis fuldbyrdelse vil stride imod fuldbyrdelsesstatens internationale forpligtelser. Disse forpligtelser vil bl.a. omfatte Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser samt regler om immunitet for ansatte ved internationale institutioner.

Efter § 20, stk. 1, nr. 3, afslås fuldbyrdelse, når det vil være i strid med straffelovens § 12.

Det følger af straffelovens § 12, at de almindelige jurisdiktionsregler begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser. Disse undtagelser omfatter bl.a. Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser samt regler om immunitet for ansatte ved internationale institutioner. En afgørelse om bødestraf vil heller ikke kunne fuldbyrdes, hvis afgørelsen vedrører f.eks. et statsoverhoved.

Immunitet er endvidere fastlagt i grundlovens § 57, 2. pkt., som fastslår, at for sine ytringer i Folketinget kan intet medlem uden Folketingets samtykke drages til ansvar uden for samme. Strafferetlig immunitet som følge af grundlovens regel vil naturligvis ligeledes være omfattet af denne afslagsgrund, uanset at det ikke er udtrykkeligt nævnt.

4.3.3.4 Den kriminelle lavalder

Rammeafgørelsens artikel 7, stk. 2, litra f, medfører, at fuldbyrdelse kan afslås, hvis afgørelsen vedrører en fysisk person, som i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning på grund af sin alder ikke kan holdes strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for afgørelsen.

En tilsvarende afslagsmulighed er indeholdt i 1970-konventionen. En sådan afslagsmulighed findes derimod ikke i de øvrige to rammeafgørelser, som er omfattet af lovforslaget.

Det følger implicit af kravet om dobbelt strafbarhed, at der ikke kan ske fuldbyrdelse af en afgørelse, hvis den person, som afgørelsen vedrører, er under den kriminelle lavalder som fastsat i straffelovens § 15.

Da rammeafgørelsen imidlertid indebærer, at kravet om dobbelt strafbarhed ophæves i forhold til de lovovertrædelser, der er omfattet af positiv-listen, er det nødvendigt for at opretholde retstilstanden på dette punkt at indføre en udtrykkelig bestemmelse om, at